

ПРЕУКРАЇНСЬКИЙ «ПРЕ»-БЛОКБАСТЕР

20 жовтня в приміщенні театру «Сузір'я» члени незалежної кіностудії «ПРЕ-продакшн» звітували журналістам про завершення ще одного етапу роботи над своїм, хоча поки й не реалізованим, але вже розрекламованим кінематографічним «ПРЕ»-проектом «Створення першого українського блокбастера», головний сюжет якого розгортатиметься на тлі «помаранчевих» подій 2004 року.

Цього разу організатори розповідали про підсумки загальнонаціонального конкурсу «Народний актор», що тривав із липня по вересень 2005 року і впродовж якого з понад 10 тисяч людей було відібрано 10 головних акторів із «народу» для майбутнього фільму.

Попередній конкурс «Народний сценарій», як було повідомлено раніше, завершиться для переможця... мандрівкою головними країнами революцій — Францією, Кубою та Китаєм. Представили присутнім і головного продю-

сера та режисера Івана Кравчишина (телеглядачам більше відомого як Vanuа Іван — режисер проекту журналістських розслідувань «Закрита зона» на 5 каналі). За словами І. Кравчишина, організатори орієнтуються передусім на комерційну успішність майбутнього фільму, запорукою якої вважають «відповідність глядацьким уподобанням». Будучи в такому своєму прагненні послідовними до кінця, вони замовили консалтинговій фірмі «Практика» соціологічне опитування, в ході якого з'ясовували в потенційних глядачів їх ставлення і до подій минулого року, і до фільму на таку тематику, і навіть їх «рекомендації» щодо того, яким фільм мав би бути (найвеселіше виглядають поради «яскравого сюжету» та «наявності хепі-енду»).

Для проведення кінозйомок (початок яких було заплановано на 25 жовтня) кінокомпанія «ПРЕ» попередньо закупила 15 кілометрів 35-мм кінострічки «Kodak» і навіть

професійну камеру ARRIFLEX. Орієнтовний бюджет фільму складатиме близько 2 мільйонів доларів.

Зйомки планують проводити в різних містах України. Крім Києва, фігуруватимуть Гуляйполе, Кам'янець-Подільський і навіть Массандра (місце резиденції героя-олігарха). Такий розмах зйомок пов'язаний зі специфікою сюжету фільму, в якому йтиметься не про саму революцію, і навіть не про кохання на її тлі, а про декілька паралельних передісторій: чому і з якими настроями різні люди їхали до Києва. Початок подій на Майдані — це і має бути закінчення фільму.

Завершити роботу над стрічкою «ПРЕ-продакшн» планує наприкінці лютого — на початку березня 2006 року. Хоча перед цим планується проведення принаймні ще кількох «народних» конкурсів. А тому, напевно, й чергових звітів перед журналістами про їх результати.

Роксоляна Свято

«ВІДНЕСЕНІ РЕВОЛЮЦІЄЮ»

9 листопада 2005 року столичних журналістів запросили на ще одну інтригуючу акцію — останній день знімання у Києві «першого українського блокбастера», дія якого відбувається під час помаранчевої революції (незалежна кіностудія «ПРЕ Продакшн»). Епізод — від'їзд двох автобусів з «помаранчевими» спостерігачами — знімали у невідреставрованому приміщенні майбутньої галереї «Арсенал».

Розклад акції, розрахований по хвиликах мав продемонструвати злагодженість роботи знімальної групи. Щоправда, на знімальному майданчику все виявилось менш організованим. До того ж, дивитись особливо не було на що, тим більше, що після першої ж репетиції в приміщенні колишнього заводу знялась страшна пилюка, яка викурила всіх журналістів на вулицю. Там вони, клацаючи зубами від холоду і згадуючи обстановку майдану, очікували основної атракції — виступу продюсера і режисера фільму, кінопочатківця Івана Кравчишина. Імпровізована прес-конференція після майже годинного очікування таки настала, однак проходила вона без мікрофонів, тож основну інформацію довелося черпати з прес-релізу. Щоправда, останній теж дає поживу для роздумів.

Насамперед, впадає в око «помаранчєфобія» авторів проекту, принаймні на лінгвістичному рівні — вони підкреслено

унікають словосполучення «Помаранчева революція» (і це при тому, що назва студії «ПРЕ» є її аббревіатурою). Характеризуючи свій проект, вони замість усталеної назви «Помаранчева революція» використовують «події осені 2004 року». Більше того, жирним шрифтом у прес-релізі виділено «Знімальна група запевняє, що в назві фільму (яка ще не обрана) ТОЧНО не буде слова ПОМАРАНЧЕВА». А що ж буде, «оранжевий шабаш»?

Однак фільм, сюжетне ядро якого складає любовна історія, не відмовляється від ідеологічних амбіцій. Як зазначено в прес-релізі: «Цей проект — політично коректна історія, головною метою якої є консолідація нації прекрасних і добрих людей з «різнобарвним» сприйняттям життя». Постає питання: яка роль у такій єлейній картині конфлікту хорошого з кращим відведення «поганим хлопцям», що числяться серед «типажів» фільму? Паразитів, які протистоять «консолідації нації» і заражають народне тіло? Звернення кінематографістів до актуальних подій нашого життя можна лише вітати, однак складається враження, що автори з усіх сил уникатимуть незручних питань і гострих кутів, а далеко неполітикоректну (згадаймо народну творчість Майдану) Помаранчеву революцію причешуть, приглядять і зроблять кастрованим брендом.

Цілком зрозуміле намагання дистанціюватись від провладної політичної сили і від політики взагалі, в авторів фільму поєднується з наголосом на комерційній стороні їхньої діяльності. Дуже зворушливо — на тлі кризи українського кіно — звучить заява з прес-релізу: «як показало опитування респондентів, цей фільм прогнозовано матиме великий комерційний успіх і є найочікуванішим кінофільмом 2005 року». От тільки довіра до результатів соціологічних опитувань після «подій осені 2004 року» трохи похитнулася.

Проект «ПРЕ продакшн» претендує на те, щоб стати проривом в українському кіновиробництві, а його піар-кампанія з конкурсами «народного сценарію» і «народного актора» намагається повторити славу «Віднесених вітром». Треба віддати належне — це перша спроба такої розкрутки фільму в цілком цнотливому з цього боку українському кінопросторі. І вже тільки це вимагає до неї поблажливого ставлення. Та все ж... Кажуть, в пік моди на слово «євроремонт» ходили брошури з назвою «Євроремонт власними руками». Це дуже нагадує наше наївне бажання зробити «блокбастер власними руками». І, головне, без найменшого натяку на іронію. Поживемо — побачимо. Прем'єру обіцяють на початку 2006 року.

Ірма Блейман